entrevista

"El 70% del projectes que es fan a la Comunitat Valenciana els generen els directors"

Carles Pastor, membre de la Plataforma de directors-productors

Per Rubén García

Les necessitats econòmiques sempre provoquen que l'ingeni treballe. Aquestes necessitats són les que pateixen moltes petites productores valencianes, les quals, de vegades, no poden dur a terme alguns treballs per la falta d'un productor que els done suport. Per aquesta raó, s'ha forma una plataforma de directors-productors per tal de crear noves vies de finançament. Des de l'Equiliquà ens hem posat en contacte amb un dels seus membres, Carles Pastor, el qual ens ha parlat d'aquesta iniciativa i de la siutació actual de l'audiovisual valencià.

AAPV: Per què va nàixer la plataforma i qui en forma part?

Carles Pastor: La Plataforma encara s'està conformant però formen part d'ella Pedro Rosado, Sigfrid Monleón, Rafa Montesinos, Pau Martínez, Guillermo Escalona… un grapat de gent fins a 17 persones i estem oberts a qualsevol. El perquè es molt senzill, el 70% dels projectes que es fan a la Comunitat Valenciana són els directors qui els generen. Quan portem un treball a un productor, tot el recorregut que ha costat, nosaltres no el recuperem i ens quedem totalment descapitalitzats per a arrancar la següent producció. A més a més, un productor no agafa un projecte de la mateixa manera com si fóra seu. Si el projecte és teu, tu l'empentes però, si el dones, ells empenten els que més tiren i a tu t'ha costat un temps de la teua vida. Però que els directors es facen al mateix temps productors no és un procés que només s'estiga donant ací, sinó que s'està donant a tota Espanya i a tota Europa. Quasi tots els directors que treballem a la Comunitat Valenciana som productors-directors, per tant et dones compte que sí funciona aquest mecanisme de treball. Estem parlant de productores molt petites, però aquestes necessiten de les més grans. Per a començar amb la Plataforma ens posarem en contacte amb l'ARPA, l'Associació de Productors-directors que s'està muntant a Espanya. Començàrem a partir dels estatuts seus i el que s'està definint ara és si entrem dins d'aquesta o formen una organització per la nostra banda. De moment, el que hem fet és ajuntar-nos una sèrie de gent que té una problemàtica comuna: som productores amb una estructura petitat que quan acabem un projecte ens quedem en vuit perquè no tenim la capacitat de dur endavant dos projectes a l'hora. Com he dit adés, estem oberts a tots els que però el que sí demanem és que siguen directors i tinguen productora.

AAPV: Com creus que influeix Ciutat de la Llum en els directors, actors, guionistes, etc.?

Carles Pastor: Jo pense que a llarg termini influirà d'una forma molt, molt positiva. Ara per ara, no s'està notant, sí per a les grans productores que tenen la capacitat de coproduir amb una productora de fora, però a la gent de València no, tal volta la gent d'Alacant sí que ho nota. Però ja et dic, a la llarga sí que ens beneficiarà perquè una estructura tant gran dóna estabilitat, això vol dir que es necessitarà fer un plantejament de política audiovisual més estable. Però per a mi existeix un problema, que la Ciutat de la Llum es troba a Alacant i tota l'estructura audiovisual professional està a València. Si tu vas allí a rodar, encara que els professionals siguen valencians, necessites pagar dietes de tot un equip, i allà els equips encara s'estan definint. Ensenyar actors, ensenyar tècnics… costa anys i necessita una continuitat, no és una cosa que s'aprenga d'un dia per un altre i açò està ací a València i no a Alacant. Ací ha costat molt construir tota l'infraestructura audiovisual i ara ha aparegut un altre pol. Ara bé, si s'han gasta tant de diners, no crec que la Ciutat de la Llum s'enfonse perquè s'haurà d'invertir, d'injectar més diners i establir una estructura estable. Per tant, espere que a llarg termini tinga una influència positiva, encara que rodar ara mateix per a nosaltres és un luxe perquè és molt costós.

AAPV: Parla'ns un poc de la teua carrera professional, què és l'últim que has fet?

Carles Pastor: Porte tota la vida treballant com a realitzador i com a director. He fet de tot: videoart, publicitat, documentals i televisió… fins que finalment vaig passar a la direcció. Com a director em vaig estrenar amb un llargmetratge anomenat "Una piraña en el bidet", que va tindre un mínim èxit i va funcionar relativament bé a les taquilles. Després vaig rodar "A ras de suelo" i a continuació he fet tres TV Movies, les quals també han funcionat bé. Ara ja només visc de fer ficció i llargmetratges. L'últim que he fet és una TV Movie, "Comida para gatos", que s'ha estrenat a la Mostra de Cinema, és una comèdia per a Canal 9 i TV3.

AAPV: En les pel·lícules valencianes quasi sempre treballen els mateixos actors protagonistes, no penses que es podria donar l'oportunitat a altres professionals?

Carles Pastor: Pense que és una qüestió de les demandes de la televisió. La televisió està fent ara ficció però no porta massa temps fent-la i el que volen són productes que funcionen bé i segurs. Fan sis produccions a l'any, encara que enguany s'han finançat set i només s'han fet tres. Encara no estan en el punt de poder fer alguna cosa experimental, arriscada, provant gent o productores noves. Encara no és rentable per a les televisions, fan ficció per a cobrir el 5% de la llei. La

realitat és que si fer una producció costa 300.000 euros, això és molt costós, perquè poden comprar-ne una americana que els costa 12.000. Al principi, fer ficció era rentable perquè reforçava l'estructura audiovisual de cada autonomia, el que passa ara és que s'ha de trobar una fórmula perquè el que els està sortint rentable és fer sèries. Ara bé, crec que les sèries s'han pogut fer perquè ja portaven uns quants anys fent TV Movies. Les sèries donen possibilitats a tècnics nous, a actors nous…però en una TV Movie això no passa perquè no volen arriscar-se. També, el que passa amb Canal 9, és que va orientada a un públic de gent gran i per això el que volen són fórmules ja definides i amb cares conegudes perquè la competència entre les cadenes és tan forta que volen jugar amb garanties de guanyar alguna cosa. D'altra banda, per a posar en marxa una TV Movie el primer que has de negociar és quina part ve d'Andalusia, quina part ve de València o quina part ve de Catalunya o Galícia perquè és impossible fer-ne una només a una autonomia. I cada autonomia aposta pels seus actors i actrius. Normalment aposten per actors que ja tinguen previst llançar-los per a una sèrie, utilitzen la TV Movie per a veure com funciona eixe actor o eixa actriu.

AAPV: Perquè penses que es fan tant poques produccions en valencià, si normalment funcionen bé a TVV?

Carles Pastor: Jo també em faig aquesta pregunta, no tinc ni idea. Dintre del que és la ficció televisiva, el recorregut està afiançat però encara no hem arribat ni a la meitat del que hauria de ser. Pense que s'hauria d'empentar i empentar molt fort.

AAPV: Aleshores, com veus la situació audiovisual valenciana?

Carles Pastor: Crec que s'hauria de fer més ficció i s'hauria de diferenciar les edats, intentar anar a un públic més jove, provar coses diferents, però també és una qüestió de pressupost. Hem de pensar com està Canal 9, està a punt de desaparéixer. No ha desaparegut encara perquè als polítics els interessa com a instrument per a eixir ells, perquè tenen greus problemes de finançament. Un dia passarà alguna cosa, perquè és insostenible.

AAPV: Què cal fer per millorar la situació dels professionals valencians?

Carles Pastor: El primer que s'ha de fer és establir un sistema molt més estable d'associonisme, per a mi és la base de qualsevol cosa, ací les associacions professionals semblen que siguen els enemics del sistema, quan en realitat és al revés.

Jo estic acostumat al sistema català i allà, quan fas una cosa així, de seguida tens un reconeixement, que ací no es dóna. Amb unes associacions fortes la resta funciona millor, la fórmula s'acaba trobant. D'altra banda, sempre he pensat que el cinema és l'artesania i la televisió és la indústria, i a l'artesania es defineixen fórmules noves molt millors, tota la part de la cinematografia no està ben recolzada i pense que aquesta és una qüestió que s'hauria de fer.

També crec que s'haurien d'augmentar les subvencions, sobretot, al principi de tot el procés, és a dir, en la creació de guions i en el desenvolupament de projectes. I després, a la producció crec que pràcticament s'haurien de doblar les ajudes perquè no és possible que siguen les mateixes que fa 10 anys. Tampoc ens hem d'oblidar de les televisions, haurien d'ajudar a que tot el procés de la ficció televisiva es desenvolupe completament.

A més a més, s'haurien de trencar les barreres que tenim ací, si els gallecs són capaços de produir per a Antena 3, per què nosaltres no? També s'haurien de potenciar sèries produïdes ací i que vagen a televisions nacionals.

També pense que s'hauria de crear un star sistem valencià, però per a generar-lo el primer que s'ha de fer es sortir de les fronteres d'ací, és impensable crear un star sistem només per la Comunitat Valenciana, l'has de crear a nivell nacional. Com? Potenciant que els actors i actrius valencians puguen entrar en produccions de fora, subvencionant-les si és necessari. L'avantatge dels directors-productors és que intentem que la producció es faça a casa, totes les que jo he fet estan fetes a València, i en el cas de Pedro Rosado passa el mateix. Som d'ací, ens agrada i pensem que la gent d'ací està molt preparada, la gent de València està molt entregada i té una passió més forta que la de Madrid o Barcelona.

Per últim, hem de tindre en compte que l'estructura valenciana audiovisual està molt atomitzada i es necessita ajuntar productores per a crear-ne de més fortes. Pense que les productores petites ens hem d'ajuntar per a no dependre de la televisió o de la publicitat barata.